

løgtingsvalið '90

X17
NOVEMBER

Fiskur og skip

Saturn III setti á øðrum sinni met í Scrabster. Teir fingur 17,12 kr/kg hesa ferð móti 15,22 kr/kg í síðsta mánaða.

At døma eftir oddagrein í Dagblaðnum mikudagin, kom hetta ikki dagblaðsblaðstjóranum so sera væl við — tvørturímóti so tykist óføra úrslitið hjá Saturn III at hava givið Óla Breckmann búkilsku av ringasta slag.

John Smith, ið var við Saturn III í Scrabster, heldur ikki at oddagreinin í Dagblaðnum skal standa ósvarað. Hann skrivur:

Sjúkt má tað sigast at vera, men álíkavæl so skilji eg so sera væl — hesa heilt ólúksálugu maru, ið man ríða Dagblaðsblaðstjóranum orsakað av óbendugu frustratiónini, honum man vera fyrri, av at tað ikki er hann heldur enn eg, ið av heilum huga sleppur at leika í móttvegis hesum óhjálpu, naivu — men so sera frelstu, sjálglaðu vinnulivsamatórum, ið lagt hava seg sjálvur og samfelagið alt í skeljasor, orsakað, mest, av fyrst og fremst, býttisligari, barnsligari sannføring um egnan færliga, har ein tilkúr færliga, hvørki so, ella so, er til staðar, men har tað heldur er tvørturímóti: narcissistiskir amatørar við smádreingjalótum, stuttlipt vrvølvhøvd við fartelefonum, dýrum bílum og teldu við hús.

Góðasti Óli mín — eg havi ikki (sjálvst um tú hevur tað) ambítiónir um at vinna eitt val við at seta í verk hópisleysar, livsfarligar ætlanir, ið hava rent bæði samfelagið alt og einstaklingar út í eitt bæði sálarligt og búskaparligt óføri — eg hugsi um óføra Suðurafríka-tiltak titt, ivaleyst dýrasta valagn, føroyingar nakrantíð hava verið noyðdir at slúka og gjalda fyrri, hetta sum tað eydnadist tær at seta í scenu í sambandi við kuppvalið í '88.

— Slíkt kundi ikki fallið mætt inn.

— Kundi ikki komið mætt til hugs — havi so slettis ikki fyrri neyðini at hugsa í strategiskum banum í so máta. Fólkafløksmenn eru ikki í minari verð sum javnaðarmenn eru tað í tíni «betentu» verð, synonymir við allan verðsins óndskap, fólk ið

hava gjørt pakt við sjálv-an hin ónda. Tvørturímóti, so haldi eg fólkafløksfólk vera sum øll onnur fólk, sunn bæði til sálar og líkams, bæði fitt og góð, blið og tíð, ella sum fólk flest úr flestum flokkum, ganska almindiliga og so heilt líkatil. Eg ivist ikki í tað millum minar næstu grannar finnast fólk úr øllum flokkum, eisini fólkafløksfólk, og meti eg øll hesi fyrri at vera tað tey í roynd og veru eru, og ikki minst í verki: góðir grannar, ið ein kann gleðast um at liva í blant. Ongu løtu eri eg í iva um, at hesi heldur enn eg sjálvur skuldu verið partar av nakrari alheims samansvørging av nøkrum sum helst slag, hvørki av ávikavist kapitalistiskum, fasistiskum, nazistiskum, sosialistiskum ella nøkrum sum helst øðrum slag av øllum hesum floskulkendu ísum, ið tykjast vera gingnar tær til høvdið í ólukkumáta.

Tú kanst ætla, hvussu milt sagt stórliga bilsin eg gjordist, tað onkur nú mikudagin legði á borðið Dagblaðið: oddagreinina Sosialistisk fish & chips, har tú sært út til at vera gingin heldur agurk.

Vita skalt tú, Óli mín, lika so lítið sum tú kanst hava havt nakað sum helst at gera við hetta hvønn tú ert í ætt við, ella ert skyldur við, lika so lítið kann eg gera nakað við henda spurning. At tú (upp á stutt sikt) kemur av Dahl-a-ætt, ger ikki teg til hvørki skurðlækna ella próst, ella til bums fyrri tað. At eg eri í ætt við bæði Magnus Heinason og Nólsoyar Páll, broytir ikki tann veruleika, at annar langabbi min var islendingur, meðan eg í felag við Atla Dam havi annan abba av Tvøroyri. Hetta ger meg ikki heldur

til lógmann, men tað hevur í 17 ár gjørt, at eg havi verið systkinabarn Føroya lógmanns.

Í gomlum døgum hevði henda stóðan annaðhvørt fært til deyðadóm ella eitt hvørt feitt starv. Nú á døgum hvørki tað eina ella tað annað, men tað hevur sum vera man kortini fært við sær gitingar um bæði líkt og ólíkt, og nú seinastu 2 árin nakað, ið kundi líka politiskari forfylging, og tað serliga frá tíni síðu, og ikki sørt eisini í málagn sambandsflokksins, Dimmalætting.

Men álvaratos, nú ber av, máti má vera við øllum, eisini við raplandi paranoia.

Hvat í — reint út sagt — ólukkan gongur av sær, sært tú burt út trel á alljósum degi.

Væl havi eg lagt til merkis, at tú seinastu 18 árin hevur roynt yvir evni at sáa ílt millum fólk við tinni óhumsku, andstyggiliga og hatsku skriving, sum tú sjálvur segði tað triggjar dagar áðrenn kuppvalið í '88: «henda min ideologiska herferð móttvegis heimskommunismuni og heimssosialismuni osfr.» At henda tin herferð nú eisini skal dragast um borð á Saturn III og um borð á Fugltúgvuna, sært tú tað sjálvur, at tú nú slóð botnin úr tær sjálvum, skulu nú nakrir «ósekir» fiskimenn verða lagdir undir og drignir inn í titt ørvitis-tos um sosialistiskar heimssamansvørgingar og ert tú so svakur, at tú trýrt, at Pauli Lassen hevur lagt eina ætlan fyrri leiðslu javnaðarflokksins um at medvirka í paradu-tiltøkum, ið líka Suðurafríka-tiltøk fólkafløksins, sum liður í einum gemenum valstriði.

Hold da helt op! Paranoia, Óli góði, raplandi paranoia.

Ti Pauli Lassen og undirritaði hava leingi tosað um hvussu lønsemi aftur kundi faast í føroyska fiskiflotan, langt áðrenn lógni lógmaður fólkafløksmanna útskrivaði nýval á hesum sinni. Pauli Lassen hevur roynt at fáa frægarí pris fyrri eina betur haggreidda vøru, landað til lokala flakavirk- ið, hetta eydnadist ikki. Tað er flestum kunnugt, at einki lønsemi kann

grundast á verandi føstu prisir og í tann mun, ráðini hava verið til tess, hevur verið roynt á frium uppboðssølum í Danmark, men heldur ikki har fekst nóg mikið tær tvær ferðirnar hetta hevur verið roynt. Aftan á at hava verið ríkin til Grønlands, jagstraður av samgongu Óla Breckmanns, aftur orsakað av at Saturn III og Fugltúgvun av Óla Breckmann hava verið skird sosialistisk og ikki fólkafløkskapitalistisk skip, aftan á at samgongumenn høvdu býtt sær islands-kvotuna til egin skip, so vóru eyðvitað góð ráð dýr: jagstraðir av Føroya landsstýri, sum við ráfiskabýtinum hevur ognartikið allan føroyskan og tillutaðan islendsk- a fisk, so varð leitað eftir onkrum møguleika og fyrsta royndin í so máta varð gjord í apríl í ár, onnur tann 8. oktober í ár og triðja var so henda leygardagin seinast, hetta ið tykist vera lent í rangastrúpa tinum við tí keðiliga avleiðing, at tú tók at spýggja bæði gall og gor.

— Tað er synd í tær, Óli! Álvaratos.

Eg má siga, at tað fellur tær ógvuliga tungt, at góðtaka eitt væleydnað úrslit av einum frium,

frælsu initiativi, tiansheldur at gleðast um, at tað nú liggur á borðinum prógv um, at føroyskur fiskur hevur eitt annað og stórri virði enn Nestle-stjórin, valevni fólkafløksins, hevur latið okkum og teg vita av í heili 21 ár.

Eg kann lítið ætla róm-in, yvirskriftirnar, persónsdyrkanina (tvassid og vrvølið), ið hevði fylt Dagblað eftir Dagblað á tremur, dag eftir dag, viku eftir viku, var tað ikki systkinabarn Atla Dams, men ein fólkafløksmaður, ið hevði medvirkað til úrslitið hjá Fugltúgvuni og Saturn III.

«De er vel nok sure» — hesi reyðu berini.

Er tað ikki fantastiskt, og ert tú ikki klárur yvir, at yvirskriftin á oddagrein Dagblaðsins mikudagin heilt einfalt millum føroyingar gjordist danska orðtakið, um revin, ið ikki rakk upp til berini, tey reyðu, tey súru.

PS. Tað er onki problem at forrenta eina 20 millióna 5½% pro anno iløgu við prísnum um 14,60 netto kr. kg. í meðal. Men hvussu fólkafløksmenn ætla at forrenta 40 millióna skip og heili tvey í senn við fjórðingsvirði, tað er alto mætt og flest-

Valevni Javnaðarflokksins

John Smith

Suðurstreymoy

um støðugt ein gáta — altso uttan studing frá reyrendum skattaborgarum í luftfallinum 2 til 3 sambært privatkommunistiska prinsippi fólkafløksins.

John Smith

So líkatil

Javnaðarflokkurin hevur sett sær fyrri at starta samfelagið upp aftur. Soleiðis stendur tað skivað og soleiðis vil tað blíva gjørt!

Við at stórminka studingin við at lætta skatta-trýstið og lætta skattin og við at tvífalda útflutningsvirðið, vilja vit aftur lyfta Føroyar og føroyingar á eitt stóði, ið gevur okkum aftur okkara sjálvsvirðing, okkara virðing millum manna og okkara góða umdømi ímillum fólk í øðrum londum.

Hetta eru einføldu grundsetningar okkara úr teirri valskrú í 10 punktum, ið borin eru fram fyrri Føroya fólk til valið nú tann 17. nov. komandi. Hetta er tað tit vilja, og hetta er tað vit fara at fremja í orði og í verki, verið tit viss um tað.

Somikið um materiella grundarlagið fyrri einari endurreisn av okkara samfelag, men so er tað hin siðan.

Í 18 ár hava ljóðað fremmandir tónar á okkara heimliga klettum, í 18

ár hevur viljavarganna harri leikað óður í. Hetta hansara kallað «ideologiska rættvissstrið» móti heimskommunismu, sosialismu, ja, øllum heim-sins ísum, við einum undantaki, teirri kapitalistisku, ið her á landi er tað sama sum, so legið tað ljóðar, privatkommunisma. Henda herferðin hevur sett síni djúpu spor í okkara samfelag, í okkara fólk, okkara sál.

Vit fara tí síðusett okkara búskaparpolitikk 10 punkt skrá, eisini í holt við at grøða fylgjurnar av hesi sváru søtt, hesum djúpu sárum.

Vit hava ikki ætlanir um at vinna eitt val við at seta í verk hópisleysar, livsfarligar ætlanir, ið hava rent bæði samfelagið alt, og einstaklingar, út í eitt bæði sálarligt og búskaparligt óføri. Hugsað verður her m.a. um:

«óføra» Suðurafríka-tiltak Óla Breckmanns, ivaleyst dýrasta valagn, føroyingar nakrantíð hava verið noyðdir at slúka, og gjalda. Hetta, ið tað eydnadist hesum manni at seta í senu í samband við kuppvalið í 1988.

Slíkt kundi ikki fallið okkum inn, kundi als ikki komið okkum til hugs, og vit hava í tiskili sostatt slettis ikki fyrri neyðini, hetta at hugsa í tilikum strategiskum banum. Av teirri einføldu orsøku, at fólkafløksfólk, sambandsfólk, tjóðveldisfólk, sjálvstýrisfólk, ja øll fólk, úr líkamikið hverjum flokki tað skal vera, ikki — í okkara verð — so sum javnaðarmenn eru tað í Óla Breckmannsa betentu verð: «synonymir» við allan verðsins óndskap, fólk, ið hava gjørt pakt við hin

Framhald á síðu 16